658/02

Den 4. november 2002 blev i sag nr. 57.906:

xxxxx xx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Bank Pension
Skovbogårds Allé 13
2500 Valby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft pensionsforsikring i Bank Pension, klager på ny over selskabets afvisning af at udbetale invalideydelse.

Klageren har i skrivelse af 18/2 2002 til nævnet redegjort for sagen på følgende vis:

"Vedr. sag nr. 50.020

I ovenstående sag blev der i oktober 1999 afsagt kendelse fra Jer – og nævnet finder ikke, at sandsynliggørelsen af, at jeg opfylder betingelserne for pension i forbindelse med mit erhvervsevnetab er sket – idet der ikke foreligger lægeligt materiale, der går ind på at fastsætte tabet.

...

Samtidig har min allerførste speciallæge N.B. i vedlagte brev bekræftet, at min nedsatte erhvervsevne ikke er blevet forværret – og at følgerne stammer fra hjernekontusion i sept. 1996.

Udfra disse nye oplysninger, har jeg via advokat K.R. i Advodan forsøgt at få Bankpension til at se på sagen på ny.

Bankpension går helt udenom at min erhvervsevne nu er bedømt af Statsamtet – og henviser til en tidligere bedømmelse, som kommunens lægekonsulent har nedfældet

i min kommunejournal – uden nogensinde at have set mig – men til brug for bedømmelse af om jeg var berettiget til flexjob. Bankpension nævner heller ikke N.B.s brev – og vil ikke gå ind i at indhente en ny speciallægeerklæring efter så kort tid – på trods af at Bankpensions afslag hviler på erklæringer indhentet af andre forsikringsselskaber – som ikke har bedt om bedømmelse af erhvervsevnetab.

Jeg føler, at min sag er bedømt på et for ringe grundlag."

Selskabet er herefter i skrivelse af 3/4 2002 til nævnet fremkommet med følgende bemærkninger til det af klageren anførte:

"K.A.J. [klageren], der var medlem i Bankpension i perioden 1. december 1995 til 31. januar 1997, har med baggrund i en udtalelse fra speciallæge N.B. af 29. maj 2001 og afgørelse fra Det sociale Nævn i Vestsjællands Statsamt af 16. januar 2001 ønsket af få revurderet vores afslag på udbetaling af invalidepension. K.A.J. klager over, at vi på den baggrund afslår udbetaling af invalidepension, idet vi fortsat vurderer, at K.A.J. ikke før den 1. februar 1997 var invalid i en grad, der nedsætter hendes erhvervsevne med mindst 2/3.

...

Der forelå ved vores sagsbehandling i januar 1999 to særdeles kompetente erklæringer fra Speciallæge A.H. fra februar 1998 og Neuropsykolog G.Ö. fra maj 1998. Sammenlignet med anmeldelsen i januar 1999 er der ikke sket en forværring af tilstanden siden maj 1998, som det også fremgår af speciallæge N.B.s udtalelse fra den 29. maj 2001. Vi finder det derfor ikke relevant, at rekvirere en ny speciallægeerklæring, idet vi alene skal vurdere, om K.A.J. før den 1. februar 1997 opfyldte betingelserne for udbetaling af invalidepension.

I sagsakterne fra kommunen, der er anvendt i Det sociale Nævns afgørelse, har lægekonsulenten anført, at K.A.J.s arbejdsevne er varigt betydeligt nedsat, men ikke med 2/3.

Med baggrund i udtalelsen fra speciallæge N.B. af 29. maj 2001 og afgørelsen fra Det sociale Nævn i Vestsjællands Statsamt af 16. januar 2001 samt sagsakterne fra

Ankenævnssag nr. 50020, mener vi fortsat, at K.A.J. ikke inden den 1. februar 1997 var invalid i en grad, der nedsætter hendes erhvervsevne med mindst 2/3."

I skrivelse af 24/4 2002 fra klager til nævnet hedder det:

"Bankpension begrunder deres afslag samt deres vurdering af mit erhvervsevnetab ved at henvise til kommunens lægekonsulent, der har anført, at min arbejdsevne er varigt betydeligt nedsat, men ikke med 2/3. (Lægekonsulentens notat vedlagt).

Denne læges skøn er anket af mig og af Hjerneskadeforeningen til Det Sociale Nævn og jeg har fået **medhold** i denne del af anken. Kommunens læges skøn **er underkendt** af Det Sociale Nævn i Vestsjællands Statsamt. Se tidligere fremsendt kopi af afgørelsen. Det Sociale Nævn afgør, at det fremgår, **at jeg reelt har en funktionsnedsættelse på 2/3.**

Denne konklusion er baseret på de samme lægejournaler, som Bankpension henviser til – og på en konsultation den 28. november 2000 hos Nævnets lægekonsulent.

Jeg vedlægger Hjerneskadeforeningens anke til Det Sociale Nævn. Som det fremgår af dette brev, har den praktiske afprøvning vist, at min arbejdsevne er under 1/3 og som det fremgår af N.B.s skrivelse af 28. maj 2001 – er der **ikke** sket en forværring – og mine læger konkluderer stadig, at mit erhvervsevnetab, som Det Sociale Nævn fastsætter til 2/3, **alene stammer fra ulykken den 08.09.1996.**"

Selskabet har herefter i skrivelse af 7/5 2002 til nævnet anført følgende:

"K.A.J. henviser til Det Sociale Nævns afgørelse, hvoraf det fremgår, at der er en funktionsnedsættelse på 2/3.

Forudsætningen for udbetaling af invalidepension fra Bankpension er, at den generelle erhvervsevne i ethvert erhverv er varigt nedsat med mindst 2/3, og der kan derfor ikke lægges en funktionsnedsættelse på 2/3 til grund for udbetalingen.

Af afgørelsen fra den 16. januar 2001 fra Det Sociale Nævn fremgår det ligeledes, at H. kommunes lægekonsulent og den psykiatriske speciallæge begge konkluderer, at erhvervsevnen ikke er nedsat med 2/3."

Klageren gør gældende, at funktionsnedsættelse er synonymt med erhvervsevnetab. Til støtte herfor anfører hun i skrivelse af 29/5 2002 til nævnet følgende:

"Dette fremgår også af den foranstående sætning i afgørelsen fra Statsamtet:

'Nævnet har ved sin afgørelse lagt vægt på de foreliggende oplysninger – herunder af lægelig art – og disses betydning for vurderingen af Deres **erhvervsevne-nedsættelse**."

Nævnet udtaler:

Klageren har påpeget, at hun har en funktionsnedsættelse på 2/3, og at dette er at sidestille med et erhvervsevnetab på 2/3. I Statsamtets kendelse hedder det herom:

"Kommunens lægekonsulent udtaler, at De efter ulykkestilfældet stadig har lettere belastningssmerter i venstre arm. De har endvidere pådraget Dem hjernebeskadigelse med varige gener i form af ophævet indlæringsevne, svækkelse af abstraktionsevne og overblik, men ingen tegn til demens. Kommunens lægekonsulent skønner, at Deres arbejdsevne er varigt betydeligt nedsat, men ikke nedsat med 2/3 ..."

Nævnet finder det fortsat ikke godtgjort, at klagerens erhvervsevne har været nedsat i et sådant omfang, at hun efter de foreliggende oplysninger har ret til udbetaling af invalideydelsen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen